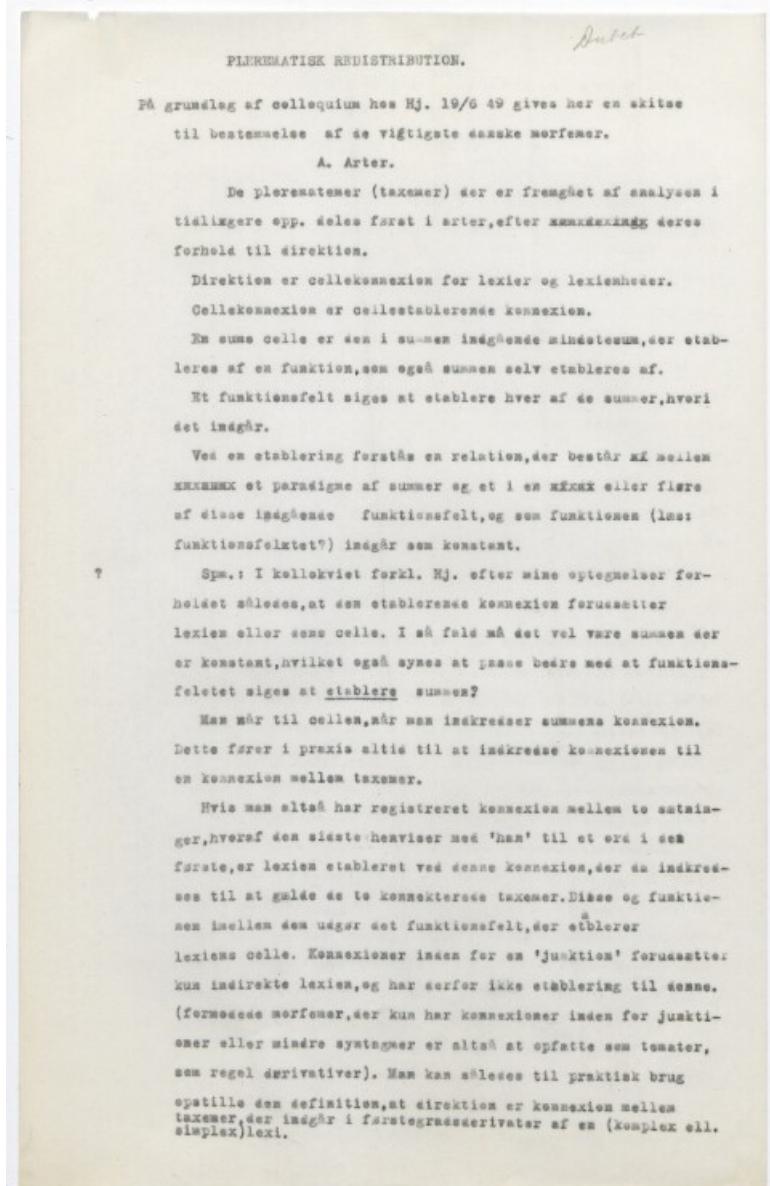

Titel: Plerematsk redistribution, [redistribution] 023-0010

Citation: "Plerematsk redistribution, [redistribution] 023-0010", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 1. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds:
https://tekster.kb.dk/catalog/Ih-texts-kapsel_023-shoot-workidNKS-2757_0000_023_redistribution_0010/facsimile.pdf (tilgået 24. juli 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Redistribution.

2

Som simple flexiviteter synes man på dansk at kunne opstille f. g. af de træd. bøjningskategorier:

Tempus: Hvis jeg vidste det, sagde jeg det. ^{Detaljuddeling af kategorierne} Hvor jeg. Under givne betingelser ~~kan~~ er der solidaritet mellem et givet tempus i ~~kan~~ hovedsatet, og blivende. Dette er kennexien m. t. tænker, der indgår i hver sit forstegradsderivat af en kompleks leksi. Da tempus også synes at ~~kan~~ være et forlægge uden kennexien i tømmer som nu i da o.s. tidsord, er ~~kan~~ det at bestemme som et temativ.

Direktionen er nu her en defektivering. Hvertaf se to tempus merfemmer seminarer en sejumktion af tempuskategorien, hvor det andet tempus er suspenderet. Man kunne her foreslå terminologien, at merfemmet suspenderer de svrigte tempora, men savner håret et udtryk for det meddatter hvilket man ikke siger, at merfemmet alligevel det tilsvarende merfem i det andet paradigme? Et kategorialt Alligevel er nu defineret: defektivere nu en kategori, således at ~~kan~~ kun det pågældende led er i kraft, mens alle andre er suspenderede. Dette vil tømelig nujsa svare til det træd. begreb "styre".

Diathese: Hvis der er solidaritet mellem subjektet og den svrigte sætning i dansk, således at disse to sætninger betragtes som forstegradsderivater af en simplex leksi, kan denne solidaritet inkluderes til at være en solidaritet mellem p. a. s. s. der såler et fugl på taget kausus (jeg dør, der døres, mig omstoppet ~~kan~~ han drabtes) p. d. s. s. tempus, medus og distans. Dermed synes genus/numerus og artikel (eg person) ikke at være med i solidariteten, idet subjektet ikke behøver være bestemt i disse henbønner.

Erl dette en blok-førhedsregel til at sikre distans og medus (som i kellekvist forelsbig ønskes til at være et derivativ) plads som merfemkategorier? ~~kan~~ Eller knaves der specielle defektivering, som at aktiv ~~kan~~ suspenderer akkusativ (hvad det som bekendt ikke gør i flere ord: drogte mik en ørn i net).

Medus (øvs. indikativ, imperativ og konj./inf.) er jeg tilbøjelig til at betragte på flg. måde: Imperativ kan ikke forb. m. et øgl. "subjekt", men med en ørlig ("rekativisk") udråbning. Der altså ikke solidaritet m. l. medus og kausus, men der

Redistribuering.

3

?? se rettelse
er defektivering, således at imperativ suspenderer kasus?
Det samme gælder inf.-varianten af konj./inf. i komatr.
som jeg lærte at læsemen her er defektiveringen formeltlig
ikke lexisablerende.

Participiplierne ses ikke at imøgh direktion og må derfor inntage deres opr. plads som aflejninger.

Genus/numerus indgår direktion bås ved pron. nenvise, og
ved subj.-præd. (de blev selester betragtes som 1.gradesderiv.)

Kasus er som kategori selestisk med tempus (se svf.) og har
desuden et defektiveringsforhold til niværet. Perioden er sikk.
først. til transitive v.g. niværet direktion, da det finnes kanthes
inden for samme forstegradssderivat af lexem. Genitiv indgår
ikke direktion og kan kun henregnes til kasus p.gr. af former
som hen/han/hans.

Artikel. Efterhængt -en betragtes (if. kelli.) som variant
af den med svag enfaae. Begge forudsætter en foreghedens
navneliste af "den samme genstand", der må være selestisk med
en af artiklerne. Der foreligger altså direktion. en og 0 reg-
nes til kategorien p.gr. af at de i svrigt har samme relaterer
som den/-en ("her samme plads") og der har kongrustration.

Kooperaties har direktion i usæd, hvor man kan sige større
end og, idet større med forudsætter en kasus (jeg ell. mig)
hvorfølgelig mig indgår i samme 1.gradesderivat). Hvis man ikke
kan sige således, er kemp. et derivativ.

Et flertal af kategorierne synes også at kunne optræde som
konstitutivter
Kasus er således at opfattes som temativer (evt. flexiver).

Undrerarter (dvs. konverterede el. fuds.).

dialekte

Hvis vi regner med selesticitet m.l. tempus/eg kasus kan de
begge imøgh direktion som selekterede og er altså fundamentele
(majoresemfundamentele). Detta gælder endvidere direktionen
defektiveringen
m.l. tempus i hoved- og bisætning og/ell. aktiv og akt. og svf.
det trivsommelige m.l. modus og kasus.

Rettelse:
Hvis først. ved modus er som svf. antaget må der jo være se-
lektion/m.l. kasus egen modus, idet kasus forudsætter imidl. el.
konj., mens modus ikke nødvendigvis forudsætter kasus.
Kasus er således konverteret i manne først. til modus, semifund-
amentalt i først. til tempus og dialekte.

Registr.

4

Skal dette forhold formuleres sålesse, at vi her har en konverteret kasus, eller sålesse, at kasus (her det tempus, hvortil kasus er knyttet) indeholder en konverteret medus, foreliggende opslæg, som/en/synkretisme af inaktivitiv og konjunktiv udtrykt ved f. m. v. -
medant O ?? I et fald må tempus også indeholde en/synkretisme total
medv., aktiv en synkr. af medv./medv./lok.
af/kasus/est. -
Spørgsmålet kan vel generaliseres derhenværende, om det har noget interesse at registrere total- eller andre synkretismen af konverterede, når de har formanten O. - Hvis ikke skal vi ikke registrere tempus, medus og datterset som konverterede;

Større betydning synes de konverterede medfemer at have ved de medfemer, der manifesteres som genus/numerus, artikel og kemp., i al fald ved den fjerde af disse kategorier.

Her er nemlig set fundamentale genus/num. (der foreligger i subst.) stort reduceret ved synkretismen, der alene kan oplyses (forsamlinge) v.hj. af det konverterede, der foreligger i sin fuldestandigste form i et uaf. præd. thær-hum-ðem-det-as. Subst. selv her kun (eller en defektivering) en synkretisme af m./f. conn./m. plus pluralis og i enkelte tilf. kellektiv (der altid er synkretiseret som konverteret). Temaet (spec. visse derivativer) sefektiverer som regel kategorien, så at der kun bliver plur. og en af de andre tibage men ved visse personbeteagelser bliver der ikke blot en enkelt men fx. en synkretisme m/f (løge) f/R (løger) - ikke dog løges - men fx. en synkretisme m/f (hjem) f/R (hjem) - ikke dog hjem - men fx. en synkretisme m/f fra o/m i plur. og kell. hjem (hjem) f/R (hjem) - ikke dog hjem - men fx. en synkretisme m/f fra o/m i plur. og kell. hjem (hjem) f/R (hjem) - ikke dog hjem - medens ø/ø m/f går sammen med conn.

Her opstår nu en ejende-elig konfliktsituation, der er vedvarende, et vi
inkongruente spiller
har flere paradigmmer af konverterede og at de kanoniske karakterer
synkretisierne på meestrigenes vis. I Next Fruentimmer

opløses synkretismen som f., hvilket man indfører ved anaforiske
præm. (hum), men som n., hvilket man indfører artiklen eller et
attrib. adj. Hvis man på dette grundlag bestemmer genetiv/nom.
i dette ord som en synkretisme f/n, synes dette at være noget ganske an-
set end, når man henviser til der i læge forligger en synkretisme
af n/f, der skiftevis kan opstås som n og f. Ved fruentimmer
synes dem på en gang at måtte opstås som f og n? - Der må
i begge tilfælde være tale om oplossning af synkretismen, ikke om
manifestationsform. Problemet forsvinder ikke, når man i stedet
for oplossningen af synkretismen ser forhældet fra en side, at
temnet "eligerer" (se mit forslag ovenfor) på en gang kan
omvendt være femin. og neutrum. Det er jo blot set sammen set på
fra en anden side. - Man kan vel ikke udelade de junktionselle
lexi-
afektiveringer, først de ikke er synkretistablerende???

(dvs. den bestmte)
Artikæren/oprader ofte som på en gang dirigerende
(en tidligere artikel) og dirigerede (en senere). De er altså
semifundamentale.

Skys hem! Direktionen er vel her en ~~akkusativ~~ selektion, idet vi også har akk. uden transs. vb., men ikke transs. vb. uden ~~akkusativ~~ subjekt. Under denne forudsætning vil der også være direktionen mellem akkusativ og transs. vb. i en sætning som

Redistrib.

6

?? Komparation synes kun at foreligge som konverteret, idet komparativ(plus end) forudsætter en nem. i en flg. bisætning. I så fald overgår det til tematerne.

Udprægelsen har vist, at de fleste ansætte bøjningselementer (efter træd. opf.) lader sig registrere som ekspansenter (for medus' og dantes væk. dog kun under den forudsætning, at hele kategorienes direktionstilstand kan afgøre sagen, idet der ikke ~~kan~~ med fuld sikkerhed er påvist "elektivit" eller suspensioen m.fl. enklede kategorier). Den har endvidere vist, at de alle (nårmed undtagelse af komp.) kan registreres som fundamentale, altså som karakterer (selv om usædvanlige synes at have varianter, der er konverterede eller konstitutiver, altså temater).

Vi kan dernest gå over til at nævne karakterene i typer (tematerne lader vi ligge).

B. Typer

Typer opstilles på grundlag af intrakonnexions, dvs. mangeds-tolkonnexions. En enkelt er en homosemogen enhed. En homosemogen sum er en sum, hvori der indgår taxemer af een og kun een ~~inklusive~~ simpel underart af under een og én samme simple art. Det vil ~~inklusive~~ i vigt tilfælde sige/~~inklusive~~ karakterer (fundamentale morfemer). Morfemtyper ^o Typer opstilles altså på grundlag af konnexione mellem fundamentale morfemer.

nb. ~~Det er faktisk ikke et korrekt udtryk at tale om typer, da typer er en samling af taxemer, ikke en samling af morfemer.~~
Da allerede opstillingen af konverterede og fundamentale i væsentlig grad sker på grundlag af konnexione mellem morfemer (næmlig eksistablerende mangdokonnexions), må det her være relationer mellem taxemer insgående i et rækkefølge af højere grad, der tilfører dem nye bestemmelser ?
Isidertid er det i denne op. (ved opstillingen af subtypen) at man i alm. skal må til at nævne eksistens- og intensitetskarakterer. Da der nu måske denne normalt er/konnexions, der så viat som i mange spreg subjektskassus forudsætter "finite" verbalmerfemer, må der være noget galt i mit ræsonnement.
Spm. er *hverfor* registeres *kassus* på dette grundlag ikke som

Rasistr.
konverterede morfemer, idet de synes at tilfredsstille formalkategorier:
def.: "Sådanne simple flexivm, der imøbefatter et eller flere
elementer, der, når det) indgår i direktion, altid indgår denne
som dirigérende, hvilken maximal læxi det) end indgår 1."

Måske man kan insinuere, at akkusativ (og lejlighedsvis en anden
klaus, når de "styres" af verbet, altid indgår direktion som di-
rigørse, men dels forudsætter dette, at en nominativ ikke kan
indkatalyseres (i så fald står jo verbet og klaus ikke i l. græs
derivater af lexicon), dels er der der markant nok ikke forudsæt-
ten mulighed, at et kategorieligt altid er dirigérerne (nom.)

et andet altid dirigøreret, hvilket vel ikke på forhånd er ude-
lukket gennem de opstillede def. - I denne forb. må man spør-
ge, om der er nogen mulighed for at ~~xx~~ betragte fern. m. præp.
og casus (i træs. ~~xxx~~ gram. ~~xx~~ rectionsformen) kat.
exochem) som direktion i efter den svf. citerede grammatiske
definition? Og om det er muligt at adskille denne defektive-
ringsform fra fx. den instruktionselle?

Hvis man regner med fritthedenom nom. i dansk, er nom. ~~xxxxxx~~
fundamentalt
~~xxxxx~~ i forhold til tempus - xg eller skal forhældet føse til
en bestemmelse af nom. som ekstensivt (avs. som verbalkarakter)

Før disse problemer er klaret, kan det napppe mytte at gå vid-
dere i diskussionen af, hvilke danske morfemer der er ekstensive
og hvilke intensive.

G. Tagmer

If. morfemteorien fra 1936 (der på dette punkt ikke synes
at være ændret) ses de ekstensive og intensive hver for sig
efter ledernes form for direktion: heme- eller heteromex osv.
Der synes derfor ikke at være plads for nogen inddeling i tagmer
(principale og accessoriiske), således som det kendes nuværlig
fra inddelingen af de marginale temater. Dette berører måske på
synes
den indtagelse, at der ofte ~~xxxxx~~ at være særskilt mellem
de extensive inddbyrdes og de intensive inddbyrdes, og at man således
ikke kan viste sig stort nedsynt af inddelingen, men man kan
je ikke på forhånd se bort fra den mulighed at konsekvenserne
mellan ledene i den verbale, nemh., den nominative karakteristik kan give anledning til en inddeling i princip-
pale og accessoriiske.

Registr.

8

Her må nu opstilles et spm. af mere teknisk natur:
 Tagmerne opstilles på grund af endokonkxiem, hvilket def. som
 successionscellekennxien. Nu er succession den mest omfattende
 af de opstillede hems-områder, idet det defineres som en hems-
 ges enhed, dvs. en enhed hvori der indgår taxemer af en og samme
 simpel art i et og samme plan (altså kun simple konsti-
 tuenter eller kun simple faktikker flexiver (expenseater) i
 samme plan). Men forholdsret mellem skænke synes jo at kunne
 være både lexi- og mngddestablerende og for så vidt at være
 udnyttede i tidiigere epp. Det synes anstrengt at være
 (af marginelle, hens. centrale)
 kennxiener inden for grupper, det her kommer ikke på.

Præver man at inddæle de danske værfester efter gruppe-kennexions, synes det at føre til et ganske svagt resultat.

Komparativ er klart sekundært, idet det ikke inddør i konneksi-
on med de øvrige: ofte /rs/ har ikke gen.-num., og Kasus, subst.
og Kasus num.
g-m/g ikke kemp.

Artikel forudsætter ensifigt (semifundamentalt) gen.-num. idet prem. ikke har fundamentsl artikel. Den skulle således bestemmes som *accessorisk*.

Gen.-num. er foruaret af artikel, men forudsætter selv kausus
(vistnok solidarisk?).

Kesus *xx* kan kun i denne henseende seskilles fra gen./num. hvis man kan påvise defektiverede knususformer (træd. nævnblo- der ikke kan *xx* påvises at have fund. gen./num.). Hvis dette lykkes, er de nominale kategorier smukt karakteriseret på grun- leg af hele kategoriens gruppekonsekvenser.

verings eller synkretistiske menigheter.

20-21/6 49 PB.